

[Hans Hansen (Rørby).]

ske simpelt fordi man derved sparer om-læsning, og benyttelsen af lastbiler er, som det også er nævnt her, blevet langt, langt større, siden Storstrømsbroen blev opført. Det gælder her, som det efterhånden vil komme til at gælde alle småbaner og sidebaner: de vil umuligt kunne klare sig i konkurrencen med bilerne, og jo før dette erkendes, des bedre.

Der er jo anført særlige betingelser for ansættelse af det pensionsberettigede personel, og vi fra vor side anerkender den nye ordning, der her foreslås indført. Måske kan vi nå til den meget omtalte folkepensionering, hvorefter naturligvis tjenestemandspensioneringen overføres hertil. Naturligvis må alle være lige for loven. Dette, at enkelte mennesker har haft en god og lønnende stilling i det offentliges tjeneste, kan ikke begrunde et særligt krav på højere pension end andre. Fordi man er ansat til en højere løn, har man ikke krav på at få mere, end staten i almindelighed yder ved de hjælpeforanstaltninger, staten fortsat er nødt til at påtage sig. Vi må være lige for loven, og derfor mener jeg, at der før eller senere må komme en løsning her. Vi kan ikke se, at det har noget formål at fortsætte en sådan baneforretning med udsigt til stadig tilbagevendende underskud, når koncessionen udløber. Det er noget andet, hvis koncessionen er løbende. Man kunne, som jeg har nævnt, løse spørgsmålet på den måde, som det er løst i de sønderjyske landsdele. Man kan også her gå over til rutebldrif, og i en så omfattende rutebldrif, som der her ville blive tale om, kunne man eventuelt få anbragt en del eller måske alle funktionærerne.

Vi fra vor side er ikke begejstrede for denne ordning. Her vil jeg gerne rette det ærede medlem, der talte på venstres vegne. Det ærede medlem sagde, at der var enstemmig tilslutning i udvalget. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at jeg har ikke turdet vove at underskrive den overenskomst, der er truffet mellem staten og de pågældende kommuner; jeg har sagt det for længe siden, og jeg har ikke skiftet anskuelse. Jeg mener, at i det lange løb er det umuligt at gøre denne forretning blot nogenlunde rentabel. Vi er ikke begejstrede for at fortsætte banedriften på

samme måde som hidtil, da vi mener, at tiden simpelthen er løbet fra den, men nu går sagen jo i udvalg, og så må vi naturligvis se på det resultat, udvalget kommer til, ved anden behandling.

Ministeren for offentlige arbejder (Carl Petersen): Jeg takker ordførerne for tilslutningen til lovforslaget. Jeg vil også gerne føje min tak til den, der er fremført af de forskellige ordførere til det udvalg, som har gjort det meget vanskelige forarbejde til dette lovforslag.

Jeg skal iøvrigt ikke komme ind på nogen diskussion om de spørgsmål, som er rejst, idet jeg mener, at de egner sig bedre til drøftelse i udvalget.

Det ærede medlem hr. Gideon spurgte mig, hvordan det gik med udvalget til undersøgelse af privatbanernes forhold, som jeg havde nævnt ved en tidligere lejlighed her i tinget. Jeg skal svare, at udvalget er på trapperne, og at det i de nærmeste dage vil være en kendsgerning.

Det ærede medlem kom med nogle syrlige bemærkninger om, hvorfor man ikke turde tage statsbanerne med i undersøgelsen, og mente i den anledning at kunne sige, at det var for at komme over, hvor gærdet er lavest. Jeg vil sige det på den måde, at når jeg ikke gjorde det, var det for at få noget fornuftigt ud af det. Det er den eneste grund, jeg har haft, og jeg kan ærlig talt ikke forstå, hvorfor det ærede medlem og andre ærede medlemmer stiller det op, som om det er statsbanerne, der holder på urentable sidelinier. Det er jo helt forkert. Det er befolkningen, der holder på disse sidelinier. Vi har for tiden et godt eksempel med Slangerupbanen, hvor man strider for at beholde en bane, som så decideret er en underskudsbane. Jeg kunne nævne andre sidebaner udover landet, der kan siges at være i søgelyset, og som statsbanerne ingen interesse har i at opretholde, men hvor befolkningen rejser sig for at bevare disse baner, som de ganske vist ikke kører med — det er noget andet — men jeg nævner det for at bevise, at det ikke vil fremme arbejdet for at klare privatbanernes stilling indtil 1956, hvis de andre forhold blev taget med i denne kommissions arbejde. Det er ikke for at springe over, hvor gærdet er lavest, at jeg har taget den stil-